

Dievča neblázni

Anton Cisík
Louziana, Prievidza

$\text{♩} = 180$

1. Pri - šiel som do-mov tro-chu ne-skôr a ty si z to-ho
2. Pri - šiel som do-mov až nad rá-nom ...
ce - lá zmä - te-ná. Ma-la si že vraj to ve-diet' skôr, čo ži-vot so mnou
vlast - ne zna - me - ná. Bu - deš čud - ná zo - pá - dní, a - ni
kľuč-ka na dve-rách sa mi ne - po-zdra-ví. Tak t'a pro-sím ne - blb - ni,
a - ko to vy - dr - žat' mám?
Refrén Tak ti pí - šem
od - kaz na lís - tok, diev - ča ne-bláz - ni, už som
z to-ho cel-kom cvok. Tak ti pí - šem od - kaz kaž - dý deň,
diev - ča ne-bláz - ni, le - bo z to-ho cel-kom zblb - nem.

3. Prišiel som domov až nad ránom
a dopredu viem, čo to znamená
všade je tma a tichý celý dom
a dievča nevie čo si myslieť má.
Ako zver sa potichu vkrádam,
tak to končí, ja do perín padám,
tak neblbni, len túlavé topánky mám.

Refr.: 2x